

Statsforvalteren i Trøndelag

Trööndelagen Staatehaaltoje

Vår dato:

15.07.2022

Vår ref:

2022/6789

Deres dato:

Deres ref:

Snåasen Tjïelte/ Snåsa kommune
Sørsivegen 6
7760 SNÅSA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Stine Krogfjord, 74 16 81 95

Avslag på søknad om skadefellingstillatelse på en (1) bjørn - Snåsa kommune / Snåasen Tjïelte - 15.07.22

Snåsa kommune v/leder for det kommunale skadefellingslaget, Kåre Selliås, søkte muntlig torsdag 14. juli 2022 kl. 14:48 om tillatelse til skadefelling av en bjørn i Roktdalen i Snåsa kommune. Den muntlige søknaden ble bekreftet av en skriftlig søknad datert 15. juli 2022. Bakgrunnen for søknaden var funn av ett sauekadaver i området Snøåsen i Roktdalen, Snåsa kommune. Kadaveret ble undersøkt 14. juli, og påvist drept av bjørn. Skaden ble av SNO vurdert til å være to til tre dager gammel.

Med bakgrunn i skadens alder og omfang, at siste registrerte bjørn i området er en binne, samt en helhetlig vurdering av situasjonen, avslår Statsforvalteren Snåsa kommunes søknad om skadefelling av en bjørn i Roktdalen i Snåsa. Nye føringer fra Klima- og miljødepartementet tilsier at terskelen for uttak av bjørn i områder med kjent forekomst av binne(r) skal senkes fra høy til midlere, men det presiseres at terskelen fremdeles er høyere enn lav. Avslaget ble formidlet per telefon fredag 15. juli 2022 kl. 14:57. Dette er et skriftlig svar på både den muntlige og den skriftlige søknaden. Vedtaket kan påklages innen tre uker.

Søknaden

Snåsa kommune v/fellingsleder Kåre Selliås søkte muntlig om skadefellingstillatelse på én bjørn i området Snøåsen/Myrskardet i Roktdalen i Snåsa kommune torsdag 14. juli 2022 kl. 14:48. Den muntlige søknaden ble fulgt opp med en skriftlig søknad fra Snåsa kommune datert 15. juli 2022.

Søknaden begrunnes med funn av ett sauekadaver ved Snøåsen/Myrskardet i Roktdalen, sannsynligvis drept av bjørn. Kadaveret var ved muntlig søknadstidspunkt 14. juli 2022 ikke undersøkt av Statens naturoppsyn (SNO). Det ble undersøkt av SNO senere samme dag og påvist drept av bjørn.

Forskrifter og betingelser knyttet til betinget skadefelling av bjørn

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltsforskriften) § 9.

E-postadresse:
sftlpost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Postboks 2600
7734 Steinkjer

Besøksadresse:
Strandveien 38, Steinkjer
Prinsens gt. 1, Trondheim

Telefon: 74 16 80 00
www.statsforvalteren.no/tl

Org.nr. 974 764 350

I rovviltforskriften § 1 (Formål) heter det:

«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutnyttelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.»

I rovviltforskriften § 9 (Statsforvalterens myndighet til iverksetting av betinget skadefelling) heter det blant annet:

«...Ved vurderingen om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark*
- b) Skadenes omfang og utvikling*
- c) Potensialet for fremtidige skader*
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak»*

Betingede fellingstillatelser

Miljødirektoratet fattet vedtak om kvote for betinget skadefelling på bjørn i brev av 31. mai 2022, etter en vurdering av bestandssituasjonen og den skade som bjørn påfører bufe og tamrein i enkelte rovviltregioner. Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, er Statsforvalterne i region 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) tildelt en kvote for betinget skadefelling på totalt to (2) brunbjørner, gyldig fra 1. juni 2022.

Miljødirektoratets vedtak av 31. mai 2022 ble påklaget. Endelig vedtak ble fattet ved klageavgjørelse av Klima- og miljødepartementet (KLD) i [brev av 8. juli 2022](#). I forbindelse med klageavgjørelsen fra KLD ble kvoten i region 6 økt med én (1) bjørn, og terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptre i beiteprioritert område ble redusert fra høy til midlere, men KLD presiserer at det skal være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling på binner. Hjemmel for å kunne gi skadefellingstillatelse på binner med unger og hennes unger ligger fortsatt hos Miljødirektoratet. Det er så langt i år felt én (1) bjørn av betinget skadefellingskvote for bjørn, slik at resterende kvote i region 6 nå er på to (2) bjørner. Det er for øyeblikket en pågående skadefellingstillatelse på én (1) bjørn i deler av Verdal kommune som utgår 18. juli kl. 12:00.

Politiske og forvaltningsmessige føringer

Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble etter behandling av rovviltforliket (Representantforslag 163 S (2010-2011) satt til 13 årlige ynglinger, jf. rovviltforskriften § 3. Bestandsmålet for region 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) er satt til 3 årlige ynglinger av bjørn.

Følgende kommer frem av rovviltforliket:

«Norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette. (...)

Dyr på utmarksbeite har mange positive kvaliteter, og det er viktig å sikre levedyktig næringsvirksomhet i landbruket i områder med rovvilt. Forlikspartene viser til den todelte målsetningen etter rovviltforliket fra 2004, og at utfordringen ligger i å ivareta begge deler uten at konfliktene mellom dem blir større enn nødvendig. (...)

2.2.19. Det er et felles mål at tapstallene for beitenæringen må ned. Soneinndelingen må forvaltes tydelig. (...) I prioriterte rovviltområder skal saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet (...)

Regional forvaltningsplan for rovvilt i region 6

Det er utarbeidet en forvaltningsplan for rovvilt i region 6 – Møre og Romsdal og Trøndelag. Gjeldende plan ble vedtatt av Rovviltnemnda 22. mars 2018.

Forvaltningsplanen definerer hvilke deler av regionen forvaltningsmålet skal søkes oppnådd. Av forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 er følgende område definert som forvaltningsområde for bjørn: «Trøndelag: Avgrenset av Nordlandsgrensen i nord, riksgrensen mot Sverige i øst, E6 i vest og Jørstadelva, Imsa og vassdraget (Grønningen, Skjelbreid, Holden) sørøstover til riksgrensen i sør. Fra det punktet Imsa krysser veien innover til Grønningen følger grensen veien. Grensen går på østsiden av vassdraget».

Brev fra statsråden

Det kommer frem i brev fra Klima- og Miljøministeren 28. april 2014 at det skal være en tydeligere soneforvaltning: «Et tydelig skille mellom soner skal innebære at vi skal ha lav terskel for tillatelse til uttak av rovdyr som har gjort eller forventes å gjøre skade i prioriterte beiteområder. (...) I prioriterte yngleområder for rovdyr skal terskelen for å tillate uttak av rovdyr være tilsvarende høy, og beitenæringen og andre interesser skal der tilpasse seg rovdyrenes tilstedeværelse.»

Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1):

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur».

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Vi viser til Rovdata som har ansvaret for drift og formidling av data fra det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Vi viser også til vurderinger gjort av Miljødirektoratet i vedtak om kvote for betinget skadefelling av bjørn, der direktoratet i sine vurderinger konstaterer at bestanden av brunbjørn ligger under det fastsatte bestandsmålet for region 6. Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåket ved å analysere DNA fra innsamlet ekskrement og hår. De analyserte DNA-prøvene gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelingen mellom hanner og binner. Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Ifølge Norsk institutt for naturforskning (NINA) sin rapport 2125 (2022) ble det mest sannsynlig født 8,1 bjørnekull i Norge i 2021. Rapporten forteller at antall estimerte ynglinger i region 6 har blitt redusert fra 2,9 i 2020 til 1,6 i 2021. Dette er nesten en halvering fra 2020.

Bestandsrapportene fra perioden 2017-2021 tyder på at bjørnebestanden i region 6 er forholdsvis stabil, men at det siste året er antallet individer redusert, samtidig som bestandsmålet ikke ble nådd. Det ble registrert 25 individer av bjørn i regionen i 2021, 16 hanndyr og 9 binner. Dette er 4 dyr færre enn i 2020. Binneandelen har gått fra 59 % i 2020 til 36 % i 2021. Binneandelen var før dette svakt avtagende siden toppen i 2015 (2019: 35 %, 2018: 37 %, 2017: 39 %, 2016: 38 %, 2015: 42 %, 2014: 37 %, 2013: 34 %, 2012: 31 %, 2011: 31 %, 2010: 30 % og 2009: 30 %). Det er i rovviltforliket fastsatt et måltall om minst 40 % binneandel. Dette målet ble ikke nådd for 2021. På bakgrunn av disse opplysningene anser Statsforvalteren i Trøndelag at kravet til kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldlovens § 8 er tilstrekkelig ivaretatt og at føre-var-prinsippet jf. § 9 derfor kan tillegges mindre vekt i denne saken.

Naturmangfoldloven § 10 slår fast at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I løpet av 2022 er det så langt registrert avgang av én hannbjørn, én binne og to unger i region 6. Miljødirektoratet vurderer i kvotebrev av 31. mai 2022 at betinget skadefellingskvote på to dyr i region 6 ikke vil være til skade for bestandens overlevelse. Dette vedtaket ble påklaget og KLD utvidet i vedtak datert 8. juli 2022 kvoten med ett dyr. KLD vurderte her at denne økningen ikke vil true bjørnebestandens overlevelse, men vil kunne gi en negativ utvikling på mulighetene for å oppnå bestandsmålet for bjørn både i region 6 og nasjonalt. I samme vedtak senket KLD terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptre i beiteprioritert område fra høy til midlere, men presiserer at det skal være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling på binner.

Hovedårsaken til kjent avgang av bjørner i Norge er gjennom skadefelling, og delvis lisensfelling. Med den kunnskapen som finnes om antall, reproduksjon og ungedødelighet hos bjørn, anser forvaltningen å ha god oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. I og med at den samlede belastningen er vurdert ved fastsettelse av kvote, jf. Miljødirektoratets vedtak om betinget skadefellingstillatelse datert 31. mai 2022, og Klima- og miljødepartementets klageavgjørelse 8. juli 2022, tillegges naturmangfoldloven § 10 mindre vekt i denne saken.

For å unngå skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike metoder, teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultater. Vedtaket gjelder avslag på søknad om skadefelling av en bjørn, og Statsforvalteren anser derfor at §§ 11 og 12 ikke har særlig relevans i denne saken.

Statsforvalterens vurdering

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Fellingstillatelse kan bare gis dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning slik dette er nedfelt bl.a. i forvaltningsplanen. For å vurdere dette, skal de opplistede skjønnskriteriene i annet ledd i rovviltforskriften § 9 drøftes i forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

a) Områdets betydning som beitemark

I området hvor skaden er registrert slippes om lag 1800 sau/lam på beite, ifølge [NIBIO Kilden](#). Disse tilhører to besetninger i Raubeinsetra beitelag (ca. 600 sau/lam) og Skjækra sambeitelag (ca. 1200 sau/lam). Området ligger i sin helhet i Skjækra reinbeitedistrikt som benytter store deler av området særlig vinter og vår. Det omsøkte området ligger i beiteprioritert område med tanke på bjørn, men

innenfor forvaltningsområdet for jerv og delvis gaupe. Området anses som et viktig beiteområde for sau i sommersesongen og særlig vinter og vår for tamrein.

b) Skadenes omfang og utvikling

Ved tidspunkt for muntlig søknad 14. juli 2022 forelå det én skade i Roktdalen i Snåsa. Skaden var ved muntlig søknadstidspunkt ikke undersøkt av Statens naturoppsyn (SNO). Kadaveret ble undersøkt senere samme dag og bekreftet drept av bjørn. Antatt skadedato er 11.-12. juli 2022, slik at skaden ved søknadstidspunkt var to til tre dager gammel. Statsforvalteren ønsker ikke å gi skadefelling om det ikke er en stor sannsynlighet for å kunne ta ut det skadevoldende individet. Statens naturoppsyn (SNO) sin skadefellingsveileder skisserer at sporene generelt ikke bør være eldre enn 12 timer for at fellingsforsøk skal være realistisk, men at dette vil kunne variere med vær, temperatur og geografi. Dersom kadaverfunn brukes til plassering av poster bør skadene ifølge veilederen ikke være eldre enn 24 timer.

Skaden i Roktdalen kan sees i sammenheng med fire skader påvist til bjørn ved Grønlihøa tidligere i beitesesongen. Der er det påvist tre bjørneskader på sau (2 sau og 1 lam) med antatt skadedato 25. – 28. juni 2022, og én bjørneskade på en voksen rein med antatt skadedato 20. mai – 1. juni 2022. Tidsrommet mellom den første skaden ved Grønlihøa, de tre siste skadene ved Grønlihøa og nå skaden i Roktdalen er forholdsvis stort.

Det foregår per dags dato en større skadesituasjon forvoldt av bjørn i Skjækerdalen i Verdal kommune, ca. 17 km lenger sør-vest for skadene ved Grønlihøa og 32 km lenger sør-vest for den nye skaden i Roktdalen. Her er det per dags dato i Rovbase registrert 19 sau/lam drept av bjørn, og antatt skadedato på disse er 9. – 14. juli 2022. Statsforvalteren finner det mer sannsynlig at disse skadene er forvoldt av et annet bjørneindivid enn skadene ved Grønlihøa og Roktdalen i Snåsa. Dette gjelder også for en påvist bjørneskade i Gaundalen med antatt skadedato 7. – 8. juli 2022. Disse skadene er derfor ikke lagt til grunn i Statsforvalterens vurdering av omfang og utvikling.

c) Potensialet for fremtidige skader

Den nyeste skaden foreligger nært (2 km) utenfor forvaltningsområdet for bjørn i region 6. Bjørn forekommer periodevis i Roktdalen og områdene sørover mot Skjækervatnet, men omfanget varierer mellom år. I 2021 ble det påvist (dokumentert eller antatt sikker) 41 skader på sau forvoldt av bjørn, i 2020 ti, i 2019 én, i 2018 ni og i 2017 forelå 40 skader. De påviste skadene i områder med sau, samt antall sau på beite, tilsier at det er stort potensiale for fremtidig skade.

d) Mulighet for å gjennomføre forebyggende tiltak

Det er midt i beitesesongen. Statsforvalteren anser at forebyggende tiltak som skiller rovdyr og beitedyr (for eksempel tidlig nedsanking) er utfordrende å gjennomføre. Statsforvalteren er innstilt på å tildele beitelaget akuttmidler for intensivt kortvarig tilsyn i forbindelse med skadesituasjonen.

Ytterligere vurderinger

Rovviltforlikets punkt 2.2.19 sier at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Det følger av rovviltforliket av 2011, forvaltningsplanen i region 6, samt føringer fra KLD at i de områder som er definert som forvaltningsområder for bl.a. bjørn skal næringsutøverne tilpasse driften med utgangspunkt i at rovvilt forekommer i beiteområdet. I motsatt fall skal næringsutøverne i de prioriterte beiteområdene kunne regne med at rovvilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på

utmarksbeite. Det regionale bestandsmålet for bjørn ble ikke nådd for 2021 i region 6, og det ble heller ikke nådd på nasjonalt nivå. Området hvor bjørnen er påvist befinner seg utenfor det definerte forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og terskelen for iverksetting av skadefelling på bjørn skal dermed i utgangspunktet være lavere i disse områdene. Disse føringene må imidlertid vurderes opp mot føringene gitt i KLDs klageavgjørelse om betinget skadefelling om at terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptrer i beiteprioritert område senkes fra høy til midlere, men at det fremdeles skal være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling på binner, jf. brev fra KLD datert 8. juli 2022.

Statsforvalteren vurderer skadeomfanget som forholdsvis lite, men med et stort skadepotensial utover beitesesongen. Siden 2012 er fire bjørner felt på skadefelling i Roktdalen. Fire individer av bjørn er identifisert i området siden 2017. Av disse er tre hannbjørner, og alle disse felt i Roktdalen i henholdsvis 2017, 2019 og 2021. Det siste observerte individet er binne NT125, med DNA-observasjoner fra juli 2020 og juli, august og september 2021. En hastedanalyse av DNA fra skadene ved Grønlihøa fra 30. juni 2022 bekrefter at binne NT125 har vært på sauekadavrene ved Grønlihøa. Hun er første gang registrert med DNA lenger nord i fylket, i 2016. Dette betyr at hun er minst 6,5 år og i reproduktiv alder. Med grunnlag i dette vurderer Statsforvalteren at sannsynligheten for at en binne felles ved en eventuell skadefelling er svært høy. Vi har ingen informasjon om at hun går med unger i 2022.

Statsforvalteren prioriterer rask analyse av eventuelle DNA-prøver fra området for å kunne styrke kunnskapsgrunnlaget om bjørneforekomsten i området. Det er samlet DNA-prøver fra skadestedet i Roktdalen 14. juli 2022, dette er sendt til hastedanalyse hos Rovdata.

I forbindelse med skadesituasjonen i Snåsa i 2021 ga Statsforvalteren avslag til skadefelling av bjørn i Roktdalen ved flere anledninger, med bakgrunn i at sannsynligheten for at en binne felles ved en eventuell skadefelling var høy. Avslagene ble påklaget og opprettholdt av Miljødirektoratet. Den 20. august 2021 ga Statsforvalteren tillatelse til felling av én bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner. Bakgrunnen for tillatelsen var det store skadeomfanget (på daværende tidspunkt var 28 sau/lam påvist drept av bjørn), at skadefrekvensen var økende, og at Statsforvalteren har forsøkt så langt det har vært mulig å gjennomføre tiltak for å unngå felling av binne. Tillatelsen ble påklaget. Miljødirektoratet opprettholdt tillatelsen. En bjørn ble felt på skadefellingstillatelsen, 27. august 2022 (hannbjørn NT177).

Gitt nåværende kunnskap om forekomst av bjørn i området, vurderer Statsforvalteren risikoen for å felle binne i dette området som svært høy. Terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptrer i beiteprioritert område er av KLD senket fra høy til midlere. KLD presiserer likevel at det skal være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling på binner. Statsforvalteren vurderer at skadeomfanget ved søknadstidspunkt ikke er stort nok for å innvilge skadefelling.

Statsforvalterens konklusjon

Ved tidspunkt for muntlig søknad var det påvist en skade på sau forvoldt av bjørn ved Snøåsen/Myrskardet i Roktdalen. Skaden var ved søknadstidspunkt to til tre dager gammel, og vurderes dermed for gammel til å kunne iverksette et effektivt skadefellingsforsøk, jf. SNO sin skadefellingsveileder. Skaden kan sees i sammenheng med fire skader påvist til bjørn ved Grønlihøa tidligere i beitesesongen, men tidsrommet mellom disse er forholdsvis stort. Skadeomfanget i Roktdalen er på nåværende tidspunkt lavt, med én påvist skade til bjørn. Sett i sammenheng med de fire skadene ved Grønlihøa vurderes skadeomfanget som forholdsvis lavt.

Bestandsmålet for bjørn er ikke oppnådd for 2021 i region 6 (Trøndelag og Møre- og Romsdal). Bestandsmålet for region 6 er på 3 årlige ynglinger, mens det for 2021 kun er estimert 1,6 årlige ynglinger. To av de ni binnene som ligger til grunn for estimatet er felt. Dette er i tråd med retningslinjene for beregning av bestandsmål, men Statsforvalteren antar at dette kan ha betydning for hvorvidt bestandsmålet vil bli vurdert som oppnådd også kommende år. KLD har i vedtak 8. juli 2022 vedtatt å utvide den betingede skadefellingskvoten for bjørn i region 6 Trøndelag og Møre og Romsdal med ett dyr. KLD vurderer at denne økningen ikke vil true bjørnebestandens overlevelse, men vil kunne gi en negativ utvikling på mulighetene for å oppnå bestandsmålet for bjørn i region 6 og nasjonalt. I samme vedtak senket KLD terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptrer i beiteprioritert område fra høy til midlere, men presiserer at det skal være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling på binner.

Det ble påvist ved DNA-analyse ei binne (NT125) ved skadene ved Grønlihøa fra 25. – 28. juni 2022. Ingen andre bjørner (som fremdeles er i live) er kjent fra DNA-treff i området på nåværende tidspunkt fra de to siste årene. Statsforvalteren vurderer derfor at ved en eventuell skadefelling kan sannsynligheten for å felle binne for svært høy.

Som en følge av disse vurderinger kan Statsforvalteren ikke se at kravet i rovviltforskriften § 9 til skadenes omfang er oppfylt ved tidspunkt for søknad. Statsforvalteren finner heller ikke at skadeomfanget har nådd et nivå som kan vurderes som midlere, slik at skadefelling av binne kan iverksettes. Statsforvalteren avslår søknad om skadefelling.

Statsforvalterens vedtak

Ut fra vurderingene ovenfor, samt vedtak om betinget skadefellingskvote for brunbjørn fra Miljødirektoratet av 31. mai 2022, og med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9, jf. §§ 1 og 6, har Statsforvalteren i Trøndelag fattet følgende vedtak:

- **Statsforvalteren avslår Snåsa kommunes søknad (fremmet muntlig 14. juli 2022 og skriftlig 15. juli 2022) om tillatelse til skadefelling av en bjørn i Roktdalen i Snåsa kommune.**

Avslaget ble formidlet per telefon til Snåsa kommune v/Kåre Selliås 15. juli kl. 14:57.

Klagerett og andre saksopplysninger

Dette vedtaket kan etter reglene i forvaltningsloven påklages innen 3 uker etter at avgjørelsen er mottatt/gjort tilgjengelig på www.miljovedtak.no. En eventuell klage stilles til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren i Trøndelag. Klagen skal nevne det vedtak som klagen gjelder og nevne den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og eventuelle opplysninger av betydning for saken bør nevnes.

Med hilsen

Line Lund Fjellvær (e.f.)
direktør
Klima- og miljøavdelingen

Stine Krogfjord
rådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Miljødirektoratet
Statens naturoppsyn

Postboks 5672 Torgarden
Postboks 5672 Torgard

7485	TRONDHEIM
7485	TRONDHEIM